

1 e Trett Mark 1:9-11 Västerslättskyrkan 20170108

Jesu dop.

I dag ska vi fokusera vår predikan på Jesu dop. Det är ett dop som ingen annan blivit döpt med.

Jesus döptes av Johannes döparen med ett omvändelsens dop. Jesus, Guds son, han som själv var utan synd och som för egen del inte behövde omvändas.

De övriga evangelierna berättar hur Johannes döparen protesterade när Jesus kom för att låta döpa sig.

Men Johannes ville hindra honom och sade: "Det är jag som behöver döpas av dig, och nu kommer du till mig."

Jesus svarade: Låt det ske. Det är så vi skall uppfylla allt som hör till rättfärdigheten. Matt 3:14-15

När Jesus stiger ned i vattnet, så gör han det för vår skull. Inte bara för oss som är samlade här i Västerslättskyrkan, utan för alla människor runt om vår värld i alla tider.

Han hade ingen egen synd att bekänna, för bibeln säger entydigt att han var utan synd. Men det var våra synder som han bekände, i dopet tog han på sig hela världens syndaskuld från den första människans till den sista som kommer att leva på denna vår jord. Det var också dina och mina synder som Jesus då bekände. Vi kan se honom framför oss hur han bekänner till och med den synd som vi själva har så svårt att erkänna.

Han lät sig alltså döpas med omvändelsens dop för oss, som är så tröga till att gå omvändelsens väg.

Det är så Jesus invigs till den uppgift som han hade kommit för, nämligen att frälsa sitt folk från deras synder. Det uttrycks i texten med orden: *När han steg*

upp ur vattnet såg han himlen dela sig och Anden komma ner över honom som en duva.

Jesus såg i den uppgift som han skulle få, att himlen skulke öppna sig för hela mänskligheten.

Han såg Anden komma ner över honom som en duva.

En av de symboler som vi har för den helige Ande är just duvan. När Noa hade strandat med arken på Ararats berg, så sänder han ut duvan för att få rätt på hur det var ställt här på jorden. Vid det andra tillfället duvan sändes ut, så återvände duvan med ett friskt olivblad i näbben. Då förstod Noa att det var möjligt för honom att gå ut ur arken. Duvan förmedlade budskapet om liv.

O liv som blev tänt. Jesus själv är livet. Genom honom får vi ta emot livets gåva.

Det är viktigt att lägga märke till hur texten betonar, att detta som skedde blev synligt.

De nytestamentliga författarna understryker gång på gång, att det de berättar om, hade de både sett och hört. Det var inga diffusa sagor. Därför kan vi också lita på Bibelns budskap. Lärjungarna var så fast övertygade om att vad de sett och hört var en verklighet. De var så övertygade, att de var beredda att även om det skulle kosta dem livet, så skulle de inte förneka någoting av vad de sett och hört.

Och en röst hördes från himlen: "Du är min älskade son, du är min utvalde."

Den heliga treenigheten uppenbarar sig i detta ögonblick: Jesus Guds Son är där, Anden sänker sig ned över honom och Fadern talar.

Jesus är Guds älskade son. Man kan också översätta ordet son med tjänare. I Jesajas olika profetior om den kommande Messias, så används uttrycket Herrens lidande tjänare.

I Jes 42:1 kan vi läsa: *Detta är min tjänare som jag ger kraft, min utvalde som jag har kär. Jag låter min ande komma över honom, han skall föra ut rätten till folken.* När vi känner till vad som hände vid Jesu dop, så förstår vi att det är om detta tillfälle när Jesus döps som Jesaja skriver.

En annan gammaltestamentlig berättelse som kan kasta ljus över denna text är berättelsen om hur Abraham fick det svåra uppdraget av Gud att offra sin ende son, när han säger: *"Ta din ende son, honom som du älskar, Isak, och gå till landet Moria och offra honom där som brännoffer på ett berg som jag skall visa dig."* Det som sker med Jesus vid dopet, är att likt Isak bli utsedd till ett offer.

Men när Abraham väl tagit sin son upp på Moria berg och ställt i ordning offeraltaret, och är beredd att offra sin son, då kommer rösten som förkunnar: *Abraham, Abraham, rör inte vid din son för jag vet att du fruktar Gud.* Sedan lyfter Abraham upp sina ögon och strax intill fanns en bagge som fastnat med sina horn i ett snår. I ett ställföreträdande offer offras baggen i stället för Isak.

Detta är en profetia om Jesus.

Jesus är det felfria offerlammet, utan brist.

Johannes döparen pekade på Jesus och sa: *Se Guds lamm som borttager världens synder.*

Ytterligare ett faktum är att Moria berg var beläget i Jerusalem. I 1 Krön 3:1 står det: *Salomo började bygga Herrens hus i Jerusalem på berget Moria.*

Redan Abraham, som fått det messianska löftet om att *i hans säd skulle alla släkten på jorden bli välsignade*, fick skåda fram emot vad som senare skulle ske där på Moriaberget när Guds eget lamm skulle offras för världens synder. Abraham trodde och fylldes av glädje. Jesus omtalar att Abraham fick se hans dag och blev glad.

När Jesus skulle offras på Golgata, så kom ingen himmelsk röst som förkunnade, att så inte skulle ske. Nej rösten säger tydligt vid Jesu dop att Jesus var den utvalde.

Vi får inte blanda ihop Jesu dop med vårt dop.

Vad jag velat säga är, att vid Jesu dop blev Jesus utsedd till att gå försoningens väg för oss människor.

När vi blir döpta, så får vi ta emot allt det goda som Jesus gjort genom att lida, dö och uppstå för oss människor. Vi får bli döpta in i en livslång gemenskap med vår Herre Jesus Kristus, som gjort allt för oss, så att himmelens port ska stå öppen för oss.

Likt Abraham får vi ta emot allt det goda som Jesus gjort i tro.